

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHold

CARPE DIEM! / Misjon og fortaping /
Fra bokfronten / Fra bispedømmerådene
og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

4. søndag i faste (Midtfaste) - Thomas Berborn
Maria Budskapsdag - Hilde Barsnes
Palmesøndag - Ernst-Modest Herdieckerhoff

**Situasjonen kaller
på nye initiativ**

CARPE DIEM!

Det gjelder å gripe dagen og anledningen som nå foreligger i forholdet mellom stat og kirke. Høringsrunden er avsluttet, og hele temafeltet befinner seg i en slags svevetilstand i påvente av den politiske behandling. Det er som kjent på denne arena saken avgjøres, og

først og fremst er spenningen knyttet til hva som blir utfallet på Arbeiderpartiets landsmøte i april.

Situasjonen kan innby til en viss avventende holdning på sentralkirkelig hold. Man kan mene at kirken i og med høringssvarene har

gjort sitt, og at tiden nå er inne til å vente og se hva det politiske utfallet blir. Det vil i så fall være en feilslått og fatal strategi. Situasjonen kaller på nye initiativ.

De kirkelige svar i høringsrunden er ennå ikke analysert. Mange har åpenbart svart på en slik måte at det ikke uten videre er gitt hvilket av de foreslåtte alternativ man støtter. Men det kan virke som om kirkens grunnplan, representert ved menighetsråd og fellesråd, deler seg omtrent på midten hva angår spørsmålet om statlig kirkestyre. Jeg vil anta at en analyse av svarene, sammenholdt med inntrykk fra den løpende debatt, vil vise at mange har valgt i favør av status quo fordi man er usikker på hvordan en fremtidig kirkeordning uten statskirkesystemet vil se ut: Hvordan blir det for eksempel med økonomien, arbeidsgiveransvaret og valgordningene?

Til tross for de mange åpne spørsmål fattet likevel Kirkemøtet med overveldende flertall et klart vedtak om at det statlige kirkestyre må avskaffes, og at Den norske kirke for fremtiden bør organiseres etter Gjønnnes-utvalgets modell av "lovforankret folkekirke". Dette viser at Kirkemøtet har evne til å treffe avgjørelser ut fra overordnede og prinsipielle forhold. Men også Kirkemøtet peker på behovet for å meisle ut en ny kirkeordning, og sier at en slik ordning må være på plass før Stortinget fastlegger den nye kirkeloven som skal trekke opp de ytre rammer for Den norske kirke.

Det er nå det gjelder å gripe dagen. Det nye Kirkerådet bør på sitt første møte i februar følge opp Kirkemøtes vedtak ved å ta initiativ til å arbeide fram en forholdsvis utbygd skisse til en fremtidig kirkeordning. Av åpenbare grunner bør man raskt sette på dagsorden slike spørsmål som man vet nettopp vil kunne bli avgjørende for hvordan flere politikere lander i selve hovedspørsmålet. Såpass taktisk må man ha lov til å tenke. Men - og det er hovedsaken i denne sammenheng: Kirken må starte dette arbeidet selv, ut fra sin egen dagsorden gitt av Kirkemøtet; og ikke vente på bestilling fra politisk hold.

At en slik bestilling vil bli gitt, er ikke usannsynlig. Den som har lyttet oppmerksomt på sentrale talsmenn for Arbeiderpartiet, har trolig hørt flere mer eller mindre klart antyde at årets landsmøte ikke skal ta den endelige avgjørelse, men heller stille opp noen forutsetninger/betingelser som kirken må oppfylle før en løsrivelse kan være aktuelt. Dermed vil partiet komme tilbake til saken i 2008. Dette handler ikke minst om såkalte "garantier" for en fremtidig demokratisk kirkeordning. (Man er åpenbart av den utrolige oppfatning at dagens kirkelige statsråd, der man ikke har noe mandat fra et kirkelig valg, er en ypperlig demokratisk ordning!)

Uansett politisk trykk og eventuelle bestillinger, er det i kirkens egen interesse raskt å ta tak i en ny kirkeordning, og ikke minst i spørsmålet om de kirkelige valg. Mange vil være enige i at demokratiet trenger å vitaliseres. Men det må skje på kirkelige premisser.

Ikke under noen omstendighet må vi stille oss slik at politiske partier legger inn bestillinger, og at kirkens ledelse så tar fatt i disse etter oppdrag utenfra. En kirke som lar andre sette dagsorden på denne måten, vil etter hvert få problemer med selvbildet. Her må kirken selv ta et avgjørende grep, og det bør skje fort. Carpe diem!

Det nye Kirkerådet bør på sitt første møte nå i februar følge opp Kirkemøtes vedtak ved å ta initiativ for å begynne arbeidet med å tegne opp en fremtidig kirkeordning.

HALVOR NORDHAUG
hnordhau@mf.no

Misjon og fortaping

ROLF KJØDE, GENERALSEKRETÆR NORMISJON

I Norsk Tidsskrift for Misjon 3-4/06 har direktør i Areopagos, Knud Jørgensen, skrive ein viktig og leseverdige artikkel om misjonsmotivasjon i ei trusmangfoldig verd. Han tar for seg tankane til to missiologar som han i stor grad gir si tilslutning til. For det første referer han til Leslie Newbigins tankar om overtyding i mangfaldet utan å sette seg til doms over mangfaldet. I forlenginga av Newbigins tankar om gudsnærveret i mangfaldet, referer Jørgensen til Terrance Thiessen. Ut frå si erfaring som misjonær har han utvikla ein religionsteologi som legg vekt på at evangeliet på ulike måtar allereie er tilgjengeleg hos menneske i ulike religionar. Jesus Kristus er den einaste frelsesvegen, men kunnskapen om denne Guds nåde er tilgjengeleg allereie før evangeliet er blitt spesifikt forkynt for dei. Thiessen vil på denne måten modifisere dei gamle kategoriane "eksklusivistisk", "inkludativistisk" og "pluralistisk" i forståinga av religionane sitt forhold til tru og frelse.

Eit viktig spørsmål i forlenginga av dette er kva som motiverer til misjon. Dersom Guds frelse slik blir erklært tilgjengeleg utanfor kyrkja og hennar misjonsoppdrag, kva går då oppdraget hennar ut på? Jørgensen drøftar dette og seier at misjonens fremste hensikt er å herleggjere Gud og Kristus. Dessutan seier han at det å dele evangeliet er viktig, fordi det er godt nytt for livet her og no.

Fleire sider ved Jørgensens artikkel er verdt å drøfte, og ikkje alt han seier, bør stå uimotsagt, mellom anna den referansen han gjer til Justin Martyrs "Logos Spermatikos". Professor Oskar Skarsaune har vist at denne termen ikkje handlar om gudsopenberinga sitt allmenne nærver i religiøsitetet men peikar tilbake på dei i den greske verda som blei klaga for å vere "ateistar" fordi dei sette spørsmålsteikn ved mytologien, slik som Sokrates gjorde. Det er også vanskeleg å sjå at Thiessen sine fem kategoriar bringer noko kvalitativt nytt i religionsteologien. Den posisjonen som han forsvarar, og som Jørgensen sluttar seg til, handlar om at evangeliet er tilgjengeleg i annan tru ("accessibility"), men det er ikkje lett å sjå dei prinsipielle skilnadene mellom dette og Karl Rahners tese om dei anonyme kristne i annan tru.

Er fortapinga ein motivasjon for misjon?

Den dimensjonen som eg kan tenke meg å følgje opp hos Jørgensen, er spørsmålet om misjon i Bibelen i nokon grad blir motivert ut frå spørsmålet om frelse og fortaping. Jørgensen har kome til den konklusjonen at fortapinga ikkje er nytta i NT som motivasjon for misjon og har henta inn pinsevennen og missiologen Amos Yong som sanningsvitne. Dette er etter mitt skjønn ein svært forhasta konklusjon, og eg vil freista å syne korleis han vanskeleg kan halde

fast ved påstanden sin i møte med bibelske tekstar.

La meg presisere: Fortapinga har ikkje vore hovudfaktoren i misjonsmotivasjonen i det store norske misjonsmiljøet. Til det har Rosenius si frie evangelieforkynning vore for sterk, og etter 1953 og helvetesdebatten har dei mest alvorlege tonane om fortapinga også stilna på bedehuset. Med det siste har noko sentralt bibelsk gått tapt samtidig som noko ubibelsk overlevert tradisjon og bildebruk også er tatt eit sunt oppgjær med. Men at fortapinga ikkje er den sentrale hovudsaka, betyr ikkje at den ikkje høyrer med, og det er her eg anar at Jørgensens innspel kan føre til ei svekking av den bibelske spenninga mellom frelse og fortaping (som er ein variasjon av lov og evangelium som luthersk grunnmønster). Slik fryktar eg at vi endar i eit eindimensjonalt gudsbilde som verken har bibelsk berekraft eller berekraft i møte med heilskapen av menneskelivet.

Kva seier NT?

Allereie i evangelia ser vi at nauda for dei fortapte som er ei viktig drivkraft hos Jesus. Om ikkje elles, blir dette veldig klart i Joh.3,16. Utan trua på Jesus går menneske fortapt, men heile hensikta med Jesu død er at vi skal bli frelst og ha evig liv. Guds drivkraft for dette er hans evige kjærleik. Dette blir spegla i Jesu utsending av disiplane. Oppdraget deira er å forkynne omvendning og syndsforlating (Luk.24,47) for alle folk. Slik er vektlegginga i det evangeliet som tydelegast har ikkje-jødar som adresse.

Dette er også sterkt framme i apostlane si forkynning slik Lukas skriv vidare om i det neste skriftet sitt. Ikkje minst i Aten ser vi dette ved understrekinga av kor rysta og harm Paulus blei i møte med byens religiøsitet gjennom dei mange gudebilda. I talen til dei lærde legg han vekt på oppstoda og dommen. Det var då dei fleste gjekk frå han. I det eldste skriftet vi har frå Paulus, oppsummerar han tidleg det som er oppdraget hans, og sjølv disposisjonen kan gjenkjennast i misjonstalene hans i Acta når 1.Tess.1,9f seier dette: "Dei fortel sjølv korleis vi vart mottekne hjå dykk. De vende om til Gud frå avgudane og tok til å tena den levande og sanne Gud, og venta på Son

hans frå himmelen, han som Gud reiste opp frå dei døde, Jesus, som bergar oss frå den vreidedomen som kjem." Paulus underslår verken vurderinga av religiøsitetet som avguder eller Guds dom når han i konsentrert form klargjer oppdraget sitt som misjonær til dei unådde, sjølv om vekt og siktet er sjølv evangeliet om Jesu frelse frå religiøs villfaring og dommen.

Vi ser det same i 2.Kor.5 der Paulus i v.10 minner om at vi alle skal fram for Kristi domstol. Med bakgrunn i dette seier han rett ut i neste vers at "fordi vi kjenner frykta for Herren i våre hjarte, søker vi å vinne menneske." Denne heilt sentrale motivasjonen hos kyrkja sin leiande misjonær blir seinare i kapitlet supplert med at "Kristi kjærleik tvingar oss". At begge desse linjene går saman i misjonsmotivasjonen når Paulus skriv 2.Kor.5, er ikkje underleg, fordi avsnittet elles handlar om misjonens direkte utspring i forsoninga. Det er soninga for verda sine synder som gir misjonen mening. Og denne soninga har i bibelsk forkynning både ei klar oppgjærsside med dom over synda og ei klar kjærleiksside med frelse til syndaren. Den heilage Guds kjærleik og rettferd møtest i Jesus på ein slik måte at vi som av naturen er fortapt, i staden får frelsa når vi vender om frå synda til tru på Jesus.

Romarbrevet som misjonsskrift

Også i Romarbrevet (Rom) møter vi dette, og etter mitt skjønn er dette "hovudbrevet" meir enn noko eit misjonsskrift. Dersom det er slik at dette brevet først og fremst seier noko om korleis Guds frelse er blitt tilgjengeleg for alle menneske, må vi sjå dei store linjene i det. Paulus tar nettopp utgangspunkt i det fortapte - der vi alle er like og står utan ære for Gud. Jørgensen visiterer utsendingsavsnittet i kap.10 og seier at dette har jødane som adresse og ikkje heidningane. Men her har han nok sett for lite på både den nære og den større konteksten. Heile brevet gjentar og gjentar den grunnleggande likskapen mellom jødar og heidningar: "vi var alle", "her er ingen skilnad", "jøde først, så grekar", "vi har alle". Og desse uttrykka går på vår naturlege føresetnad for frelse (eller i realiteten for fortaping) gjennom synda, om vår felles veg gjennom Jesus, om

trua som einaste utveg osv. Rom.10 sitt avsnitt om utsending av forkynnarnar så folk kan bli frelst, handlar faktisk om det vi alle har felles. V.12 seier at "her er det ingen skilnad", og det handlar om de naudsynte i å "kalle på Herrens namn" for å bli frelst. Den vidare slutningsrekka er klar og stringent: for å påkalle må du tru, for å tru må du har høyrte, for å høyre må nokon forkynne, for å forkynne må du vere sendt. Og sendt er lik misjon. At utsending til forkynning i Rom.10 har ei avgrensa adresse til Israels folk, slik Jørgensen påstår, er rett og slett for nærsynt eksegese.

Hovudsaka er at "kvar den som kallar på Herrens namn, skal bli frelst", og alt i Rom vitnar om at dette ikkje berre er eit jødisk anliggende men eit universelt. Derfor presenterer Paulus seg i Rom nesten meir enn nokon annan plass som misjonæren til dei unådde (1,5,13f; 15,14ff), til heidningane. Og grunngevinga for dette ligg både i læra om rettferdiggingeringa ved tru og i Guds veg med Israel og heidningane. Som vi også ser gang på gang i Acta, vender Paulus seg som forkynnar til heidningane når han må forlate jødane. Han utfører Rom.10 som naudsynt for heidningane når han så altfor ofte opplever at så mange av hans samtids jødar viser frå seg forkynninga og kastar han ut av synagoga. Poenget er: Rom.10 om utsending og forkynning kan umulig sjåast som eit særmonster for jødemisjon men er grunnmønstret i all misjon.

Nettopp Rom er vel også det brevet der Paulus tydeleggjer veldig vår naturlege fortaphet og vår sikre veg mot dommen, med og utan lova. Dommen skal bli rettferdig, men kvart menneske sitt utgangspunkt er dårleg. Universelt. Rom kjenner ingen annan veg ut av dette enn at kyrkja forstår si utsending slik som Paulus utførte si: Å sende så dei kan forkynne så dei kan høyre så dei kan tru så dei kan bli frelst. Det trengs, fordi vi er naturleg fortapt, jf også Ef.2,1-3. Samtidig viser også Rom at Paulus si drivkraft er denne: "At dei må bli frelst!" (9,1-3; 10,1). Dette handlar om hans eige folk, jødane, men i avslutninga av det avsnittet som handlar om forholdet mellom jødar og heidningar, ser vi at dette er Guds vilje med alle menneske og derfor orienteringspunktet for all misjon: "så han kunne miskunne seg over alle." (11,32).

Misjon og gjenkomst

Ved sidan av dei klare vitnemåla i desse nytestamentlege hovudskrifta, meiner eg at også 2.Pet.3 vitnar om at fortapinga høyrer med i den apostoliske motivasjon, jf v.9 (og v.15) om Guds tålmod med tida for dom og nyskaping, så vi ikkje skal gå fortapt. Også v.12 er verdt ein refleksjon. Alluderer verset til Jesu eiga forkynning om dommen i Mat.24 der tidspunktet for gjenkomst og dom nettopp er knytt til evangeliets forkynning i alle folkeslag? Er dette rett, så er fullføringa av verdsmissjonen på det næraste kobla saman med spørsmålet om endetid og dom - der fortapinga er ein del av bildet. Eg vil vere varsam med å presse 2.Pet.3,12, men uansett er Mat.24,14 klart nok til å snakke om ein relasjon mellom fullføringa av misjonsoppdraget til folkeslaga og Jesus gjenkomst. I 2.Pet.3 blir denne samanheng kalla "Guds tålmod med oss så vi ikkje går fortapt".

Den skjulte Gud

Eg slit djupt med tanken om fortapinga og innhaldet i den. Men eg slit like mykje med tanken på at verda si urettferd ikkje skal haldest eit reelt oppgjer med ut frå ei rettferd som berre Den heilage kjenner djupet i. Antydningane om forkynning etter døden i 1.Pet.3,19 og 4,5f får stå der utan at vi har sjanse til å dra alt mulig ut av dei. Garantien om at dommen blir rettferdig slik vi les i Rom.2 (sjå særleg v.16), tar vi med oss utan å få vite korleis det skal utmyntast. Sterkare antydningar om muligheter for frelse utover døden har vi knapt nok. Vi kan håpe det, kanskje til og med be om det, i alle fall bere det fram i bønn som ei anfekting og klage. Svaret blir likevel i det skjulte, og eg syns nok Jørgensen i sin artikkel for fort gjer seg ferdig med nettopp "den skjulte Gud". Eg vurderer "Deus absconditus" som noko av det mest verdifulle reformasjonen gav oss, og meiner at det kjem til stor nytte nettopp i anfektinga om dei unådde og fortapinga. I det openberre har vi Jesu frelsesgjerning og det apostoliske frelsesordet som begge er tydelege både på Guds evige kjærleik og på fortapinga sitt mørke bakteppe. Det kjem ikkje missiologien unna. Der finns unødige anstøyt for trua som vi må jobbe med å fjerne, men sjølve korset -

og med det både Guds vreide og Guds kjærleik - kan vi ikkje seie frå oss. Knud Jørgensen har heilt sikkert ikkje til hensikt å svekke denne heilskapen. Likevel er det fare for at det ville

bli resultatet om vi som forkynnarar skulle følge hans utfasing av fortapinga som del av motivasjonen for å nå dei ufrelste med evangeliet.

Nyhet!

Ove Conrad Hanssen

ET GODT TRE BÆRER GOD FRUKT

**VISJONER OG STRATEGIER FOR UTVIKLING
OG VEKST I LOKALE MENIGHETER**

Denne interessante og lærerike boken er skrevet med et sterkt og smittende engasjement for å se fornyelse og vekst i de kristne kirker i Europa. I følge forfatteren må dette skje både ved en ny bevissthet om målrettet og strategisk gjennomtenkt arbeid på menighetsplan, og ved en ny og uredd åpenhet for Den Hellige Ånds nyskapende virke i enkeltmenneskers og menigheters liv.

Kr 198,-

Utgitt i samarbeid med Oase.

SUNNIVASTIPENDET OG OLAVSTIPENDET 2007

Kultur- og kirkedepartementet utlyser to ulike kirkelige stipend i 2007. Stipendene er opprettet for å øke kunnskapen om kirkens rolle i samfunnet og for å styrke kirkens kompetanse til å løse dens oppgaver.

Sunnivastipendet

Sunnivastipendet skal primært bidra til utvikling av kunnskap som er relevant for arbeidet i de valgte kirkelige organ. Det blir tildelt én eller flere personer som har vært eller er leke medlemmer av et av kirkens rådsorganer. To eller flere personer kan søke stipendet sammen.

Det vil bli utdelt inntil tre stipender à kr. 25 000. Stipendet blir tildelt på bakgrunn av prosjektbeskrivelse og overslag over kostnadene for prosjektet. Kostnadsoverslaget kan innebefatte lønnsutgifter.

Olavstipendet

Olavstipendet skal primært bidra til utvikling av praktisk-teologisk kunnskap/kunnskap om praktisk prestedtjeneste, men kan også gis til prosjekter knyttet til tradisjonelle fagteologiske disipliner når slike prosjekter vurderes som aktuelle ut fra stipendets formålsbeskrivelse.

I 2007 deles det ut ett stipend med et stipendbeløp på inntil kr. 100 000. Stipendbeløpet vil bli fastsatt på bakgrunn av søknadens beskrivelse av prosjekt og kostnadsoverslag. Til stipendet knytter seg også forsker-/ stipendiatstilling med lønn, normalt for ett år. Stillingen lønnes som sokneprest.

Olavstipendet skal normalt tildeles prester tilsatt i statlig kirkelig tjeneste med minst 3 års sammenhengende prestedtjeneste bak seg. Også søkere som ikke oppfyller disse vilkårene, vil i spesielle tilfeller kunne tildeles stipendet dersom prosjektet med utgangspunkt i stipendets formålsbeskrivelse vurderes som særlig aktuelt. Kvinner oppfordres til å søke.

Før begge stipendene gjelder følgende:

Søknader utformes i samsvar med retningslinjer utarbeidet av Kirkeavdelingen, Kultur- og kirkedepartementet, som fæes ved henvendelse til bispeddømmekontorene.

Søknadene om Olav- og Sunnivastipend sendes via biskopen i det aktuelle bispeddømme til Kultur- og kirkedepartementet, Kirkeavdelingen, Postboks 8030 Dep., 0030 Oslo. Søknadspapirer og eventuelle vedlegg returneres ikke dersom dette ikke oppgis i søknaden.

Søknader for 2007 må være biskopen i hende innen 2. april 2007. For spørsmål vedrørende stipendiene kontakt Kirkeavdelingen, tlf. 22 24 79 01.

FRA BOKFRONTEN

Film og Religion

Tomas Axelson og Ola Sigurdson (red.):

Film och religion. Livstolkning på vita duken

2005, Cordia forlag.

Boken *Film og religion. Livstolkning på vita duken* er en samling av essays skrevet av svenske forskere innen teologi og filmvitenskap. Artiklene søker på ulike måter å belyse forholdet mellom film og religion, eller snarere: å vise hvordan film kan fortolke kristendommens trosinnhold samt å utfordre og aktualisere den lære som forkynnes i kirken. Boken er inndelt i tre hoveddeler: *Film som existensielt projekt*, *Jesus och hans präster på vita duken* og *Då teologer går på bio*. Innenfor disse hovedkategoriene ønsker redaktørene henholdsvis å gi filosofiske begrunnelser for hvordan film kan være et redskap til livstolkning og teologisk refleksjon, å studere narrative filmatiske fremstillinger av kristendommen samt å redegjøre for teologiske aspekter i populærkulturelle filmer. Samtidig er det ikke tette skiller mellom disse hoveddelene. Boken kan regnes som et nordisk tilsvaret til den akademiske oppmerksomhet som fra internasjonalt hold har blitt rettet mot film og teologi det siste tiåret. En slik interesse har vi i de senere årene også sett her i Norge, ikke

minst gjennom teologene Kjetil Hafstads og Kjartan Leer-Salvesens arbeider.

Prosjekter av den typen som her foreligger er alltid interessante, ikke minst fordi de utfordrer faglige skillelinjer og maner til samarbeid på tvers av fag og disipliner. Svært mange av de som begir seg over grensene erfarer at tverrfaglige arbeidsprosjekter er berikende, fordi innsikter fra andre fag kan bidra til nye synsvinkler på eget kompetansefelt. Dette gjelder også estetikk og religion, og interessen for dette fagsamarbeidet har gjennom flere år resultert i kurs og studietilbud ved nordiske teologiske fakulteter. Den foreliggende boken er et fremragende bidrag til dette nye fagfeltet, og kan tjene som innføringsbok i seminarer der man ønsker å rette fokus på film og teologi. Boken er lettlest (også for nordmenn), den er systematisk oppdelt og den bruker svært kjente filmer for å beskrive sine poenger. Dermed tiltaler den et bredt publikum, både de som ofte oppsøker kinomørket, og de som sjelden ser film. Tidvis er den også langt mer underholdende enn fag-

bøker gjerne kan være. Et eksempel i så måte er Tomas Axelsons analyse med utgangspunkt i den satiriske Der Spiegel-artikkelen *Die Bush-Krieger. Amerikas Feldzug gegen das Böse* (2002). Artikkelen i det tyske magasinet fremstilte store deler av den amerikanske regjering som helter fra filmens verden. Dette ble tolket positivt av Bush og hans regjering. Axelson viser at statsoverhodenes reaksjon har religiøs undertone og ikke er tilfeldig, og demonstrerer et nært forhold mellom en gammeltestamentlig forestillingsverden, amerikanske presidenters retorikk og actionfilmers frelser-skikkelser.

Den største fortjenesten til boken er imidlertid at den tar spørsmålet om teoretisk tilnærming på alvor. I bidraget *Vem skriver manus till mitt liv?* Teologiska perspektiver på film gir Ola Sigurdson blant annet tre innfallsvinkler til hvordan film kan tenkes teologisk. Han utlegger temaene a) teologen som kulturkritiker, med utgangspunkt i Margaret Miles *Seeing and Believing: Religion and Values in the Movies* (1996), b) Kritisk dialog mellom film og teologi: (Clive Marsh/Gaye Ortiz: *Explorations in Theology and Film* (1997) og c) cinematisk teologi: (Gerard Loughlin: *Alien Sex. The Body and Desire in Cinema and Theology* (2004). Sigurdsons kortfattede introduksjon til disse

bøkene rettferdiggjør det foreliggende prosjektet og bidrar til å legge et grunnlag for å forstå hvorfor filmstudier kan ha relevans for teologien. I så måte er artikkelen en god opptakt til resten av boken - og en motivasjonsfaktor for å lese videre.

Dersom man skulle rette kritisk lys på denne artikkelsamlingen, må det være at enkelte filmer stadig går igjen i flere av bidragene. Det er påfallende at mange av disse er svenske. Gjentakelsesproblemet gjelder minst *Så som i himmelen*, *Lijla 4 ever*, *Miffo*, *Tilsammans* og *Sånger från andra våningen*. Like fullt er den suksessrike danske filmindustrien - med sine mange svært dyptpløyende filmer - nesten utelatt. Et eksempel: de berømte filmatiske tolkninger av Kaj Munks Ordet er kun nevnt med noen få setninger i Astrid Söderbergh Widdings *Att gestalta det osynliga i det synligas medium*. Carl Theodor Dreyers filmatisering av Munks drama (1955) er verdt en hel bok av denne typen i seg selv. Dermed er en av de største fordeler ved boken kanskje også det største problem: tilgjengeligheten har til en viss grad gått på bekostning av bredden i de filmer som blir tatt opp.

Merethe Roos,
stipendiat, Menighetsfakultetet

Aktuelt fra Luther Forlag

Torbjørn Nordvoll

KJÆRLIGHET SOM VARER

Om sex og samliv

Med lidenskap og engasjement hevder forfatteren at ekteskapet er en god ramme for et livsbejædende og frodig seksualliv. En utfordrende og ærlig bok om hvor viktig intimitet og sex er mellom to som ønsker å leve forpliktende sammen hele livet.

Kr 198,-

Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no

SØNDAGSTEKSTEN

Eyolf Berg, Jens Dale og Sabine Kjølsvik

4. søndag i faste (Midtfaste)

18. mars 2007

Joh. 6, 1-15

Fest i faste

Det florerer av matprogram for tiden. Jamie Oliver, Tinas mat, Matprat for bare å nevne noen. Det er lenge siden Ingerid Espelid Hovigs persillekvast var det som satte spiss på søndagsmiddagen. Gourmetmat og kokkekunst har blitt kultur. Og vi gaper over det meste, kokkelerer og dytter i oss, rett etter rett. Likevel er det slik at uansett hvor mye vi spiser vet vi at vi kommer til å bli sultne igjen...

Vi har kommet frem til 4. søndag i faste, midtfaste, og det dekkes til fest for oss. Vi er vitner til et brødunder midt i ødemarken. Dagen er en gledens dag der fastens kamppreg må vike. Det er gitt mange mulige overskrifter for dagen, som opprinnelig har fått navnet Lætare som kommer fra den gammelkirkelige introitus der ordene lyder: "Gled dere med Jerusalem, og fryd dere over henne..." (Jes. 66.10). Vi kommer likevel ikke unna å ha bønnen i Fader Vår i minnet: "Gi oss i dag vårt daglige brød". Dele motivet er sterkt fremme denne søndagen. Han som delte med oss, og ga seg selv, ber oss dele med andre. Dette kommer

jo spesielt tydelig frem i nattverden der vi mottar Ham i brød og vin, og det vil være naturlig å feire nattverd denne dagen.

Det er en innholdsmettet tekst, både på ord og brød som ligger foran oss. Likevel gjør den oss "sultne" på å få møte Jesus, han som er livets brød.

Det kan være verdt å merke seg at foruten historien om Jesu død og oppstandelse er dette det eneste underet som fortelles i alle fire evangelier. Likevel ønsker Johannes, nok en gang, å bruke Jesu underet til å peke på en sannhet som går parallelt med underet selv.

Da Jesus vekket opp Lasarus fra de døde omtaler han seg selv som oppstandelsen og livet (Joh. 11,25). Da han helbredet en blindfødt og ga ham synet tilbake, snakket han om seg selv som verdens lys (Joh. 9,5). Og i denne teksten deler han rundhåndet ut mat i ørkenen og sier senere at Han er livets brød (Joh. 6,35).

Det er vel ikke til å legge skjul på at folkemengden som fulgte Jesus gikk i hans spor fordi de så de under han gjorde. Nysgjerrigheten drev dem. De så hva han gjorde! Og hørte kanskje ikke alltid like godt etter hva han sa. De som fulgte han over på den andre siden av sjøen ble da også vitne til et spektakulært

under. Beretningen og hendelsene er oversiktlig og lett å følge med på. Jesus gikk opp i fjellet for å være litt i fred, for å be og være litt alene. Men så var det denne folkemengden da. 5000 menn, som ikke ville slippe Jesus av syne. Og det var nok flere enn som så, tar vi med kvinner og barn i mengden også nærmer vi oss kanskje 10.000, altså et antall som tilsvarer befolkningen i en mellomstor, norsk kommune...

I Jesu hender, hender det

Der i ødemarken mangler de mat, og Jesus viser omsorg. For Jesus er det nærliggende å vende seg til Filip for å spørre om det er noe bakeri i nærheten. Filip kommer jo fra nærmeste by, Betsaida, og bør derfor ha greie på sånt. Men kjapp hoderegning gjør at Filip nærmest må små-le av Mesterens spørsmål: det ville jo uansett være umulig å skaffe nok mat med de begrensede ressursene de hadde til rådighet. 200 dagslønner ville ikke holdt (1 denar tilsvarer 1 dagslønn). Dermed hentes matpakken til en liten gutt frem og to byggbrød rekkes til Jesus. "Det er en liten gutt her som har fem byggbrød og to fisk, men hva er det til så mange" sier Andreas med tydelig tvil i stemmen. Hvordan kunne dette rekke til alle sammen. Byggbrød var forresten brød av den billige sorten og tilsvarer dagens kneip som ligger i bunkevis i butikken.

"Har vi nok"? Dette er et treffende spørsmål for kirken også. Hvor ofte gjør vi ikke som Filip, vi må liksom ha oversikt over resultatet før vi tør å kaste oss ut i nye prosjekter. Og vi kvier oss å ta fatt på nye utfordringer fordi vi aldri har nok. Men i Jesu hender, hender det under!

Jesus ber folkemengden ta plass i gresset, før han ber takkebønnen og deler ut, så mye de vil ha. Hvordan Jesus eksakt utfører dette underet vet vi ikke. Markus (6,41) forteller at Jesus bryter brødet og deler ut ved hjelp av disiplene, de som senere fikk i oppdrag å servere evangeliet til hele verden gjennom Jesu egne ord: "...gå derfor ut å gjør alle folkeslag.." (Matt. 28, 19). Etterpå får de jobben med å samle inn det som var blitt til overs - tolv kurver.

Det var mer enn nok, både brød og fisk. Men likevel var det ikke nok. Alle sammen ville de

bli sultne igjen. Folkemengden kunne ikke leve bare av tegn og under, de trengte mer. Og Jesus ga dem mer enn brød, han ga dem av seg selv i dette mirakuløse under, der vi aner paralleller til nattverdens språk: "...i den natt da han ble forrådt, tok han et brød, takket, brøt det, gav disiplene og sa: Ta dette og et det. Dette er mitt legeme som gis for dere..."

Vi får vite at påsken, jødernes høytid var nær, og Jesus hadde ledet alle disse menneskene ut i ødemarken, akkurat som Moses ledet Israelittene ut i ørkenen. Dagens GT-tekst refererer til at Moses ba Gud om å sende manna fra himmelen, Jesus taler om brød fra himmelen. Og Moses går opp på fjellet for å gi menneskene loven, mens Jesus går opp på fjellet for å gi menneskene nåden gjennom den hellige ånd. Moses løste folket ut fra Egypt, mens Jesus løser oss ut til et evig liv. Symbolene står tett.

Men folkemengden kunne ikke se gjennom brød og andre tegn. De var fanget i deres egne ideer om hvem Jesus var. Jesus må si det i klartekst når han dagen etter finner menneskemengden igjen og slår det fast for dem (Joh. 6,35): "Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hungre" og "Jeg er livets brød. Fedrene deres spiste manna i ørkenen, men de døde. Det brødet som kommer ned fra himmelen, er slik at den som spiser av det, ikke dør." (Joh 6, 48-49)

Fast food

Vi er avhengig av mat. Vårt forhold og avhengighet av mat omtales tydelig i evangeliene. Jesus synliggjør det for oss. Han deler ut, til fattige og sultne. Han spiser sammen med mennesker av alle rang og slag. Han forteller om mat og underviser om det. Mat er viktig. Denne søndagen handler altså om mat. Og der står vi da på talerstolen, mette etter en god søndagsfrokost og forkynner om livets brød. Hva gir vi menigheten denne søndagen, en porsjon "fast food", en grov skive med godt pålegg, litt loff, eller går de sultne fra oss?

Gi meg en skive brød og jeg skal kunne smøre en matpakke. Men hvis Jesus får velsigne brødet blir det mat til tusenvis. Klarer vi å forestille oss hva som virkelig kunne skje, dersom vi ga våre begrensede ressurser til Jesus og ba om hans velsignelse over dem?

Det vi kan stille til rådighet strekker ikke til, men i hans hender kan det formidle nok til alle.

Visst vil et måltid "fast food" mette, men sulten vil alltid ligge på lur, og det er det Jesus advarer mot. "Det brød jeg vil gi, er mitt legeme som jeg gir til liv for verden" (Joh. 6. 51).

"Vi har alt"

Hva slags ødemark er det vi lever i, i dag? Hvordan er jordsmonnet der du befinner deg? Hva trengs? Hva deler vi ut? Ser vi Ham der han fremdeles står og bryter brødet og deler ut sine gaver. Eller er vi blitt så opptatt med alt vi har at vi glemmer andre. For å sitere Ole Paus: "Vi har alt, men det er også alt vi har!"

Midtfaste minner oss om å dele brødet. I kirkens fellesskap, rundt nattverdbordet, på kirkekaffen, med gjestfrihet og romslighet. Men også i større sammenheng. Delemoralen må aldri ties i hjel, men forkynnes høyt og tydelig, igjen og igjen, slik at brødunder nok en gang kan skje i våre menigheter, i våre liv, i vår verden.

La det dufte nybakt

Brød er hverdagskost i de fleste kulturer, mat som man daglig mettes på. Jesus vil være slik mat også, hverdagskost som gir oss krefter og livsglede.

Som nevnt er delemotivet viktig denne søndagen. Kirkens Nødhjelps fasteaksjon som i år bærer navnet "Forglem meg ei", bør trekkes tydelig frem.

Er det mulighet for gudstjenesteverksted kan det være en tanke å la barn og voksne sammen bake brød før Gudstjenesten. Tenk å komme inn i et kirkerom som dufter av nybakt brød... Eller hva med å servere brød til kirkekaffen...

Vi kan mette med brød, men livets brød får vi hos Jesus. Den som kommer til ham behøver aldri å la sjelen sulte. Vel bekomme!

THOMAS BERBOM
Kapellan i Svelvik menighet

Maria Budskapsdag

25. mars 2007

Lesetekster Jes 7,10-14 og Rom 8,1-4

Prekmentekst Luk 1,39-45

Marias budskap

Jeg lurar på hva Marias budskap til de som var rundt henne, var da hun hadde møtt engelen. Min første tanke tror jeg ville ha vært: Dette har ikke skjedd, eller jo det har det, for så å tenke at dette kan jeg ikke fortelle til noen. Ingen vil noensinne tro denne historien. Det er egentlig helt utrolig at ikke bare klarte hun ved hjelp av Gud å overbevise Josef, men også alle de mennesker som har kommet til tro rundt omkring i verden etter denne hendelsen. Hva var Marias budskap? Hennes lovsang er den vi kjenner best, ellers vet vi ikke så mye om hva hun tenkte - annet enn at hun dro til sin slektning Elisabet og ble der i 3 måneder, kanskje for å få støtte og hjelp fra en noe eldre kvinne. Men kanskje det viktigste av alt var å være sammen med en som delte hennes opplevelse med å bli gravid på underfullt vis, en som også måtte sette sin lit til Gud og ikke helt kunne fatte hva hun var med på, annet enn at det var noe stort. Å, være en del av noe en ikke kan fatte og likevel gjøre det. Det er vel det vi kaller tro.

Det barnet som ble unnfanget, og som hun bar ved sitt hjerte, fødte og la i en krybbe, var også Gud. Maria visste vel bedre enn noen hva det ville si at Gud gjorde seg liten, at han gjorde seg avhengig av henne og det hun kunne bidra med i den store sammenheng. Mange ganger i nytestamentet hører vi Johannes og mange andre spørre Jesus hvem han er. Maria stilte aldri dette spørsmålet, men fulgte ham trofast, helt til hun fant sin plass ved korset. Kanskje er Maria et av de største forbilder vi har på tro og tillit, både til Gud og sine omgivelser. Er det dette som er Marias budskap? Tro og fellesskap!

Maria og Elisabet

I fortellingen om at det to kvinnene møtes får vi igjen bekreftet hva Jesu komme betyr.

Vers 39-40: Elisabet er i sin sjette måned, Maria fortelles det, dro til henne bare noen dager etter at engelen Gabriel hadde vært på besøk. Hun skyndte seg av gårde opp i fjell-

bygdene, til Judea der Sakarja og Elisabet bodde. Lukas vektlegger i dette møte hovedsakelig den teologiske betydningen som ligger i Jesu komme. Maria dro ikke til Elisabet på grunn av veldedighet og for å hjelpe henne. Da ville hun nok ikke ha dratt derfra rett før fødselen, slik det står at hun gjorde i vers 56. Det er jo også noe som ikke helt stemmer, ved at en ca. 14 år gammel jomfru dra på en 4-dagers reise alene. I fortellingen bringes de to vordende mødrene sammen slik at de sammen kan prise Gud, og den innvirkning han har på deres liv. Sammenhengen mellom de to barna er at Elisabeths og Sakarjas barn har en oppgave som forløper for Jesus. Når Johannes blir født, er ikke Maria der lenger, og fokuset blir kun på de to foreldrene og barnet de har fått sammen.

Vers 41: "sparke" Barnet sparket i magen til Elisabet av fryd, da hun hørte Marias hilsen. I 1. Mos. 25:22 har vi en parallell da Jakob og Esau støtte sammen i Rebekkas mage. Det er en forutsigelse på det framtidige forhold dem i mellom, slik det også var det for Johannes og Jesus. Vers 44 gjør det klart at i bevegelsen eller sparket anerkjenner Johannes sin Herre, Jesus, og at Elisabeth blir fylt med den Hellige Ånd, slik at hun blir i stand til å tolke hva sparket betyr.

Vers 42: Med ord som til Jael i Dom. 5:24 om frigjøring for folket, priser Elisabet Maria, og hennes bidrag til frigjøring ved å føde ham som skulle bringe fred.

Vers 43: "min Herre" Johannes har sparket i Elisabeths mage, fordi Maria bærer deres Herre.

Vers 44: "fryd" Johannes sin fryd er passende respons til Guds oppfylling av sitt løfte i Jesus.

Vers 45: "velsignet" Maria som trosforbilde, (henger sammen med 1:38), og hun blir lovprist for at hun stoler på Guds trofasthet.

Budskap

To temaer som går an å følge, enten begge eller ett av dem. Det ene er "Velsignelse", og det andre er "Under". Teksten er en kort og mettett fortelling som i stor grad står av seg selv og ikke trenger å forklares noe nærmere innholdsmessig. Det store under som skjer er jo at disse to barna har blitt unnfanget, og da spesielt

Marias barn. Jeg tenker at dersom en skal fokusere på under, vil det være en mer fruktbar vei å snakke om inkarnasjon enn jomfrufødsel, for eksempel. Det store under handler om Gud som kommer til oss. Vi har en tekst foran oss som forteller mye om relasjoner, mellom Gud og de to kvinnene, mellom Elisabet og Maria og mellom de to barna, Johannes og Jesus. Inkarnasjonsunderet lager relasjoner og viser oss en relasjonell Gud. Alle mennesker har erfaringer fra relasjoner - god og dårlige. Hva var det som fikk Maria til å stole på Gud midt i alt dette som skjedde med henne? Kan vi som lever nå stole på Gud - og hvordan? Hva er det som gjør Gudsrelasjonen annerledes enn andre relasjoner, og hvordan kan vi vite at Gud ikke svikter eller sårer, slik vi kan oppleve med andre? Gud gav Maria og Elisabet til hverandre. Jeg hører mange av disse spørsmålene stilt av mennesker jeg arbeider med, så dette tror jeg er et aktuelt tema og snakke om, både for barn, ungdommer og voksne.

Det andre temaet jeg nevnte ovenfor, var "Velsignelse". Det er et ord som i stor grad er å finne kun i det religiøse språket og veldig lite i det daglige. Hva er velsignelse, og hva betyr det å være velsignet? Hver søndag sendes vi ut i alle landets kirker med velsignelse. Vi vet på en måte hva det er, eller vi har en idè om det, men dypest sett, hva er det Gud gjør når han sender oss sin velsignelse? Det tror jeg kan være noe å reflektere over, også på Maria Budskaps dag. Elisabet kaller Maria og barnet hennes velsignet.

Gud har skapt ditt og mitt liv. Våre liv får evig vekt i møte med Gud og med Jesus som kom til oss. Jesus som er født før alle tider, slik vi leser i Nikenum, blir født i tiden. Hans fødsel i tiden har evig betydning, skriver Svend Bjerg i boka "Det evige i det flyktige."

Her settes ord på noe essensielt i møte mellom Gud og mennesker, og våre liv får en annen betydning i at Jesus ble menneske. Her beskrives en relasjon som er så sterk og grunnleggende at den kan møte vår flyktighet. Det er under, og det er velsignelse.

Lukas er opptatt av teologien omkring Jesu komme i denne teksten. Det kan vi med stor frimodighet også være denne søndagen.

Så til slutt...

Jeg kom over dette diktet da jeg satt og jobbet med denne teksten og tenkte å legge det ved som inspirasjon. Karin Boye gir ord til noe av budskapet i teksten for denne søndagen, men på en annen måte.

I Rørelse

Den mätta dagen, den är aldrig störst.
Den bästa dagen är en dag av törst.

Nog finns det mål och mening i vår färd -
men det är vägen, som är mödan värd.

Det bästa målet är en nattlång rast,
Där elden tänds och brödet bryts i hast.

På ställen, där man sover blott en gång,
blir sömnen trygg och drömmen full av sång.

Bryt upp, bryt upp! Den nya dagen gryr.
Oändeligt är vårt stora äventyr.

Karin Boye

Gudstjenesten

Denne dagen var helligdag frem til 1770, da ble den lagt til femte søndag i faste. I 1977 ble det bestemt at Maria budskapsdag skal falle på søndagen nærmest 25. mars. Det er en festdag i kirken vår, og gudstjenesten skal bære preg av det. Midt i fastetiden kan dette være en gudstjeneste å satse på med musikk, kor eller hvilke ressurser som er tilgjengelige i de enkelte menigheter. Gjør noe ekstra ut av dagen, marker festen, undringen og gleden. La bønnene være preget av takknemlighet og gleden av å være en del av noe stort vi ikke kan fatte, men allikevel tro på og sette vår lit til.

Salmer å plukke fra: NoS 1, 49, 98, 118, 119, 299, 494, 611, 651, 656

Salme 97: 13, 88, 103

HILDE BARSNES

Palmesøndag

1. april 2007

Joh. 12, 1-13.

Sak. 9,9-10; Fil. 2,5-11

1.4.2007

1. Aprilsnarr?

Hadde ikke Judas sett det meg egne øyne så hadde han nok trodd at det hele var en aprilspøk - at noen ville holde ham for narr. Men han så det, det var da virkelig nardussalve som Maria bruker - for å salve føtter? Og ikke var det lite heller, hele huset luktet jo. Hva i all verden gikk det av henne? Og akkurat som alle andre som mener at de til en hver tid snakker på vegne av folk flest, blir Judas indignert. Dette gå da ikke an. Man sløser ikke bort en hel årslønn på den måten. Tenk hva vi kunne ha gjort med alle de pengene! Vi kan da ikke bygge opera så lenge vi har en helsekø. Vi kan da ikke pusse opp presteboligen så lenge vi har mangel på barnehageplasser. Hadde det nå i hvert fall vært idrett vi snakket om, kunstgressbane eller flombelysning for bygdas stadion, da hadde "folk flest" skjont det.

2. Prioriteringer:

Fra spøk til alvor: I høst var jeg i Düsseldorf i Tyskland sammen med sønnen min. På Königsallee, byens praktgate, gikk vi og tippet i en del butikkvinduer. Her fantes det alt av statussymboler en kunne ønske seg - om en nå har bruk for det eller ikke. Merkedresser, dyre sko, parfymen. Vi ble stående og måpe: Der bak tykk panserglass lå det en klokke til nesten 48.000 Euro. Nei, det var ingen spøk, den lå der virkelig. Summen tilsvarer nesten årslønna mi - før skatt. Og jeg ser ikke bort fra at dersom jeg hadde sett noen kjøpe dingsen, så hadde jeg reagert som Judas i bibelfortellingen vår. Dette går da ikke an, så mye fattigdom som vi ser i verden.

Men det å leve livet handler for de fleste av oss om å prioritere - ikke bare penger, men også tid. Og alle må prioritere for seg selv. Kanskje vi kan oppfylle den ene eller andre drømmen, men vi når ikke opptil alt. Uansett så sier prioriteringene dine noe om hvem du er eller hvem du ønsker å være. Men prioriteringen til Maria, hva forteller den?

3. Dagen:

Palmesøndag er den sjette og siste av pasjonstidens søndager. Vi går nå inn i den hellige uke, nå begynner ting å skje: Jesus kommer til Jerusalem. Han møtes med jubelrop. Men denne hyllesten er bare opptakten til fornedrelsen. Skjærtorsdag og langfredag er ikke langt unna. Jesus går nå mot lidelse og død, og vi følger ham på veien gjennom flere gudstjenester denne uken. Men på palmesøndag ser vi også et første glimt av storheten og herligheten som viser seg i Jesu oppstandelse på påskedagen. Tekstene og liturgien gir oss tre forskjellige motiver for gudstjenesten.

- Kollektbønnen tar utgangspunkt i dagens epistel og understreker Jesu *lydighet*.
- Sakarjateksten er en profeti som går ut på å annonsere en fremtidig *fredskonge*,
- Evangeliet nevner Jesu inntog i byen bare så vidt mot slutten. I den store sammenheng viser Johannes til ulike menneskenes *reaksjon på Jesu ord og gjerning* - på godt og vondt.

4. Sammenhengen:

Evangeliet etter Johannes er en enhetlig og gjennomkomponert helhet. Det er viktig å ha denne helheten i bakhodet hele tiden. I følge prologen er Jesus kommet som et lys til verden. Gud skapte en forbindelse mellom himmel og jord. Nå kan alle bli Guds barn (1,12) og kan "se hans herlighet" fordi Ordet tok bolig blant menneskene (kap 1,14)

Men menneskene er delte i synet på ham: "hans egne tok ikke imot ham" (1,11). De troende derimot ser tegn som forteller dem at Jesus er Guds sønn. Når Jesus forvandler vann til vin, når han helbreder embetsmannens sønn eller den lamme ved Betesda, når han metter 5000 blir Guds herredømme over verden synlig for den troende. Men tegnene er ikke bevis for Guds makt, Jesus forblir omstridt. Etter hvert eneste av Jesu tegn følger lange og til dels harde diskusjoner med motstanderne. Så kommer det ultimative tegnet (kap11): Jesus vekker Lasarus opp fra de døde. Den troende ser at Jesus er herre også over døden. Lederne derimot avviser hans autoritet, Jesus holder på å bli et alvorlig problem for dem. Konklusjonen blir et vedtak i Det høye rådet om å drepe Jesus. Vanlig folk

derimot begynner å valfarte til ham. Også blant festpilegrimene i Jerusalem er det spent forventning om han vil komme til festen (11,55-56).

Så begynner et nytt hovedavsnitt hos Johannes: Jesus på vei til Jerusalem, til korset, til opphøyelse (kap 12-19)

5. Teksten:

Perikopen vår består av tre deler, og hver av dem kunne i og for seg gi grunnlag for en hel preken.

1. Gjestebud hos Lasarus og Marias "sløsing". (1-8)
2. Ulike reaksjoner blant folk (9-10)
3. Første del av palmesøndagsfortellingen: Jesus rir inn i Jerusalem. (12-13)

Hovedvekten ligger tydelig på gjestebud og salvingen. Det virker at Jesu inntog bare er med for ordens skyld. Ut fra denne analysen er det tydelig hvor hovedvekten bør ligge denne søndagen.

Vers 1-8:

Etter et kort avbrekk er Jesus tilbake i Betania hos Lasarus og søstrene hans. Festmåltidet er en slags gjennfødselsfest for Lazarus, samt en stor takk til Jesus for alt han har gjort for denne familien. Teksten må altså sees i sammenheng med hele kapittel 11.

Israel kjente to former for salving. Noen var blitt salvet til konge eller profet. Det tilsvarte kroning eller signing - men da ble hodet salvet og ikke føttene. En kunne også salve hodet til kjære gjester og på denne måten gi uttrykk for vennskapet, dette aspektet passer godt med tanke på alt Jesus har gjort for Maria, Marta og Lasarus. Men Maria salver altså føttene. Det minner mer om salving av et lik. På denne måten viste de nærmeste litt av kjærligheten som de følte for den døde. Men Jesus som salves, lever. Hva er det altså Maria vil si med det hun gjør?

Det som skjer kan være en kombinasjon av kongesalving og salving av et lik. Jesus salves til konge, han er Messias som alle venter på. Men det å bli den salvede (husk: Kristus betyr: den salvede), det betyr for Jesus at han må gå i døden.

Sånt sett er Maria det første menneske som skjønner hva Jesu kongegjerning går ut på.

Jesus blir konge for å dø, slik at menneskene kan ha et håp i møte døden. Hun forstår at dette er den eneste mulighet. Han kan bare seire over døden ved å gå inn i den. Slik kommer Jesus til å åpne en ny vei til livet for menneskene. Og Maria prioriterer midler for å vise takk på sin måte. Det hele er ingen april-spøk, for den kostbare salven er bare et bitte lite svar på den verdifulle gaven Jesus gir til menneskene ved å gå i døden for dem.

Judas derimot ser salven og tenker på de fattige. Det er selvfølgelig viktig å gjøre en innsats der. Men alt har sin tid. Maria hyller Jesus, som vil dø for menneskene, så alle kan leve. Og hva er en årslønn i lys av at en får et evig liv i gave? Overfør dødens makt er vi alle fattige. Men Jesus er herre over døden, han er kommet for å gjøre menneskene rike på liv. Det viste han først som et tegn hos Lasarus, endelig viste han det da han sto opp fra de døde.

Vers 9-11:

Reaksjonen på det Jesus sier og gjør er ulik fra person til person. Johannes presenterer tre grupper mennesker:

1. den som tror på Jesus (Maria)
2. den ikke-troende (her representert ved folkets ledere).
3. den som er nysgjerrig, men usikker. (Her møter vi folkemengden som prøver å møte Jesus. De er interessert, men vi vet ingen ting om hvor dypt troen stikker. Men senere får vi vite at det ikke er langt fra "Hosianna" til kravet om å korsfeste Jesus.)

Vers 12-13:

Det er bare så vidt at inntoget nevnes i perikopen vår. Fortellingen om inntoget presenteres av alle fire evangelistene, men Johannes skiller seg litt ut fra sine kollegaer. Synoptikerne beretter om hendelsene slik at initiativet til hyllestn går ut fra kretsen rundt Jesus, mens hos Johannes er det folket som tar initiativ, de møter ham med spent forventning (11,55+56). Etter oppvekkelsen av Lasarus er Jesus blitt kjendis. Og kjendiser hylles av folk frem til i dag. For sjiktet av lederne utvikler seg det hele derimot til en konflikt om makt over folket. Mens påskepilegrimene

tar Jesus i mot med åpne armer er lederne bekymret.

6. Kongedømme:

Jesus er konge. Han salves, han hylles og folk møter ham med store forventninger. Men hva slags konge er han? Jesu kongedømme ser nokså annerledes ut enn det vi ville vente av en konge. For hva er det som kjennertegner en konge i gamle dager?

Politisk makt - det har ikke Jesus. Han blir pint og trådt på.

En konge blir feiret og hyllet - Jesus blir spottet og slått.

En konge er rik - Det er ikke Jesus. De tar hans klær og de tar hans liv.

En konge styrer et land - Jesus har ingen makt i denne verden, han blir korsfestet.

Men et fellestrekk finnes det likevel. En god konge tjener landet sitt, og dermed arbeider han for alle menneskene som tilhører det. Og det er der Jesus begynner sin kongegjerning. Han kommet for å gi de troende håp som ikke kan ødelegges. Vi som møter både lidelse og død, skal vite at Gud har andre planer med oss. Det som gjør livet vondt skal ikke ha det siste ordet lenger. For å nå dette målet, har Jesus gitt alt som kan gis: sitt eget liv. Slik seiret han over døden som nå ikke har noen makt over oss lenger. Sammen med trosbekjennelsen (den nikenske) kan vi si: "Vi venter de dodes oppstandelse og livet i den kommende verden". Dette er vårt håp og med dette håpet i hjerte og sinn kan vi gå gjennom påskeuken og høre fortellingen om Jesu lidelse og død helt frem til at oppstandelsen fra de døde forkynnes på første påskedag.

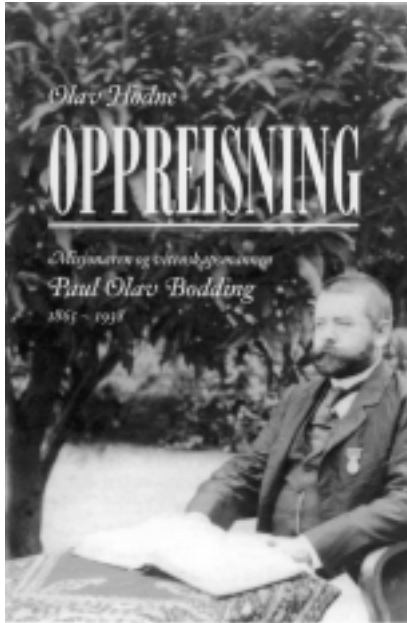
7. Mulige salmer:

137,1-4 Hosianna, syng for Jesus
134,1-7 Se hvor nå Jesus treder
134,8-12
608,1-3 Så ta da mine hender
128,1-4 Se, vi går opp til Jerusalem
148, 1-3 O Guds lam uskyldig
345 Ditt kors, o Krist

ERNST-MODEST HERDIECKERHOFF
Sokneprest i Skårer

Nyhet!

*Olav Hodne***OPPREISNING****MISJONÆREN OG VITENSKAPSMANNEN****PAUL OLAF BODDING (1865-1938)****Kr 218,-**

Ingen misjonær i Santal-
misjonens over 130-årige
historie har satt slike dype
spor etter seg, bortsett fra de
to grunnleggerne, Skrefsrud
og Børresen. Ingen enkelt-
person har betydd så mye i
santalfolkets historie i nyere
tid som Boddling. Ingen
vitenskapsmann som for-
søker å trenge seg inn i
santalenenes historie, kultur
og levevis eller språk,
kommer forbi Boddling.
Han har skrevet seg inn i
dette stammefolks annaler
så lenge santalene fortsetter
å eksistere som et folk med
egen kultur og eget språk,
med egne seder og skikker
og sosiale institusjoner.

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

SØKERE

Stavanger bispedømme

Følgende har søkt stillingen som prost i Ytre Stavanger prosti i Stavanger bispedømme. Det er 14 søkere til embetet.

Bjerkreim, Ludvig, Sokneprest i Tananger, f. 1954

Bjørnevik, Torunn Helene, Stipendiat v/ Institutt for Sjelesorg, Modum, f. 1952

Eggestøl, Jan Helge Gram, Sokneprest i Erdal, f. 1962

Mann, f. 1956

Kvalevåg, Anders Sigmund, Vikarprest i Åkra, f. 1949

Lura, Svein Magne, Sokneprest i Lura, f. 1958

Moe, Atle, Fungerende sokneprest i Madlamark, f. 1952

Nedrelid, Johannes, Sokneprest i Ølen, f. 1953

Rossavik, Arne Oddmund, Sokneprest i Hillevåg, f. 1947

Mann, f. 1967

Sørensen, Sigfred, Sokneprest i Kampen, f. 1949

Sørås, Arne Håkon, Regionleder for region Stavanger, Det norske Misjonsselskap, f. 1952

Tjemsland, Kjell Børge, Misjonskonsulent i Stavanger bispedømme, f. 1953

Ådneram, Karsten, Sokneprest i Hafrsfjord, f. 1945

Tunsberg bispedømme

Følgende har søkt stillingen som prost i Lier prosti i Tunsberg bispedømme. Det er 7 søkere til embetet.

Blaasvær, Ellen Martha, Kapellan/fungerende sokneprest i Skien, f. 1962

Halling, Øystein, Prost i Nord-Østerdal, f. 1955

Kvinne, f. 1945

Mann, f. 1967

Sommerseth, Rolf H, Kapellan i Lier, f. 1946

Valen-Sendstad, Olav, Sjømannsprest/daglig leder i Sjømannskirken i San Francisco, f. 1962

Aasland, Anne Brit, Kapellan i Bryn, f. 1951

Tunsberg bispedømme

Oversikt over søkere til ledig stilling som sokneprest i Kongsberg prosti med særskilt tjenestested Efteløt, Komnes og Tuft sokn:

1. Tormod van der Hagen, Vardø, f. 1975
2. Gro Lingjærde, Leksvik, f. 1956
3. Ønsker ikke sitt navn offentliggjort, f. 1953, kvinne
4. Hans Petter Riddervold, Ski, f. 1946
5. Ønsker ikke sitt navn offentliggjort, f. 1951, mann
6. Arne Emil Skare, Filtvedt, f. 1974
7. Asle Zimmermann, Marker, f. 1956

Hvis alt går etter planen, vil tilsetjing skje i bispedømmerådets møte 7. mars.

Møre bispedømme

Offentleg søkjarliste, sokneprest i Sandøy, Molde domprosti:

Claes Blom Mørch, f. 1968, Sokneprest i Bindal
Sven Terje H. Engstrøm, f. 1978, Vik. sokneprest i Bud

Arne Moltubak, f. 1981, Stud. theol., MHS
Vi reknar med tilsetjing i Møre bispedømmeråd
26.02.07.

Møre bispedømme

Offentleg søkjarliste, kapellan i Ålesund, Nordre Sunnmøre prosti:

U.off.

Sindre Skeie, f. 1978, Cand. theol.

Vi reknar med tilsetjing i Møre bispedømmeråd
26.02.07.

Møre bispedømme

Offentleg søkjarliste, sokneprest i Vatne og Hamn-sund sokn i Nordre Sunnmøre prosti:

Schistad, Helge, f. 1950, Vikarprest

Tomren, Peder Magnus, f. 1952, Sokneprest

Vi reknar med tilsetjing i Møre bispedømmeråd
26.02.07.

LEDIGE STILLINGER

Oslo bispedømme

Kapellan i Nordre Aker prosti med Grefsen sokn som tjenestested.

Nordre Aker prosti omfatter de 8 soknene Tonsen, Grefsen, Torshov, Sagene, Iladalen, Lilleberg, Paulus og Sofienberg. Prostiet favner vidt i forhold til type av menigheter og utfordringer for kirken i byen. I forhold til konfirmanter, diakonale tiltak og enkelte gudstjenester er det samarbeid over soknegrensene. Nye tjenesteordninger vil åpne for en videre utvikling.

Om soknet

Grefsen sokn ligger i Nordre Aker bydel og grenser mot Marka og hovedsakelig mot Nordberg, Tonsen og Torshov sokn. Folketallet var i 2005 på 15 560, antall medlemmer 12.280. Folketallet er jevnt stigende, dette som en følge av en stadig boligfortetning i de etablerte deler av bebyggelsen. Videre bygges det mange nye boliger i Nydalen, hvorav en del, vil høre inn under Grefsen sokn. I Nydalen, som er i en rivende utvikling, møtes flere soknegrenser. Området kaller på nye samarbeidsmønstre i Oslo-kirken, og har en særlig oppmerksomhet i bispedømmets prosjekt "Gud i storby". I Nydalen startes et arbeid med å samordne og utvikle kirkelig nærvær.

Det er 4 grunnskoler i menigheten, herav en ungdomsskole. Antallet elever er økende og skolene utvides. Grefsen videregående skole og Rønningen folkehøgskole ligger i soknet, samt et stort antall barnehager. Det er et godt etablert kirke-skole-samarbeid, bl.a. med skole- og barnehagegudstjenester. Prestene og kateketen har ansvar for hver sine skoler.

Innenfor soknegrensene ligger fire aldersinstitusjoner, Grefsenhjemmet, Lillohjemmet, Myrer bo- og servicesenter og Grefsenlia alderspsykiatriske bo- og behandlingssenter. Prestene fordeler ansvaret for den kirkelige betjening av institusjonene seg i mellom, og fordelingen er under vurdering. Grefsenhjemmet har sykehjemsprest i halv stilling.

I soknet er det bedehus som driver aktivt og med et godt forhold til menigheten. Videre er det mange foreninger for misjon, samt en rekke bibel- og samtalegrupper. Nordre Aker kirkeakademi er et samarbeid mellom Nordberg og Grefsen.

Om kirke og menighet

Det er én kirke i soknet. Grefsen kirke er bygd i funkisstil i 1940 med ca. 450-500 sitteplasser. Prestene forretter også gudstjenester på institusjoner. Gravferder forrettes i hovedsak fra Grefsen kapell og fra kirken, i tillegg noen fra krematorier og sykehus-/institusjonskapeller.

Menighetskontorene ligger i kirken. Rett ved ligger Grefsen menighetssenter med lokaler for konfirmantundervisning og ulike gruppeaktiviteter, ungdomsklubb, barnekor, 10-13-klubb og -kor, familiekor, søndagsskole, lunsjtreff for småbarnsforeldre, hyggetreff for eldre, lørdagskafé for psykisk utviklingshemmede, ulike menighetssamlinger osv. Her holder også menighetens to barnehager til. Grefsen-Kjelsås Frivillighetssentral hører inn under menigheten og driver sin virksomhet fra lokaler i menighetssenteret. I tillegg er det noen kontorer her.

Menigheten betjenes av sokneprest, to kapellaner, kateket, diakon, menighetsforvalter, kantor, kirketjener, samt sivilarbeider og deltid barne- og ungdomsarbeider. Det holdes ukentlige stabsmøter.

Statistikken viser at prestene årlig forretter omkring 120 dåp, 20 vigslar og 150 gravferder. Videre har menigheten årlig ca. 100 konfirmanter. Konfirmasjonstiden følger skoleåret, med konfirmasjon i mai. Gudstjenester og kirkelige handlinger deles mellom prestene gjennom tjenesteuker. Vakttelefonordningen er innarbeidet i prostiet. I sommerferien er det samarbeid med Tonsen menighet om gudstjenestene.

Grefsen menighet har en virksomhetsplan der trosopplæring utgjør et satsningsområde. Det er månedlige familie gudstjenester og menigheten ønsker et variert og inkluderende gudstjenesteliv. Det holdes søndagsskole i lokalene i kirken i forbindelse med gudstjenesten. Rekruttering og oppfølging av frivillige er et satsningsområde.

Menigheten driver sitt menighetsbyggende arbeid med utgangspunkt i en stabil befolkning og med et langsiktig perspektiv. Et aktivt og mangfoldig lokalsamfunn gir spennende muligheter for kontakt og samarbeid.

Om stillingen

Kapellanen får barne- og ungdomsarbeidet som sitt særskilte arbeidsområde.

Kapellanene har konfirmantundervisning sammen med kateketen som leder arbeidet, og det er ønskelig med et nært samarbeid i planarbeid og helhetstenkning i ungdomsarbeidet.

Grefsen menighet ønsker å prioritere barnefamilier, barn og unge i menigheten. Kapellanen får et særskilt ansvar for arbeidet med familie gudstjenester og oppfølging av frivillige, samt ansvar for kontakten med en av skolene og institusjonene i soknet.

Grefsen menighet ønsker en kapellan som:

- trives med menighetsbyggende arbeid med barn, unge og familier
 - evner å utfordre og ivareta frivillige medarbeidere
 - vil arbeide for å videreutvikle familie gudstjenestene
 - har god evne til samarbeid med øvrige medarbeidere
 - har en trygg pastoral identitet i møte med mange ulike oppgaver
 - er en lojal og trofast medarbeider
- Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Til stillingen hører tjenestebolig som ligger i Arilds vei 3, og er del av en vertikaldelt tomannsbolig over tre plan på tils. ca.180 m2, bygd i 1999. Til boligen hører garasje.

I sokn med flere prester har Oslo bispedømmeråd lagt vekt på representasjon av begge kjønn i prestekollegiet.

Målformen er bokmål.

Stillingen lønnes som kapellan, stillingskode 0922, lønnstrinn 44 - 50 eller som sokneprest, stillingskode 0930, lønnstrinn 51-68, avhengig av kvalifikasjoner og ansiennitet. Pensjonsinnskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere informasjon om stillingen fås ved henvendelse til sokneprest Trygve Magelssen tlf. 22795530 eller prost Ingar Seierstad tlf. 23058040.

Søknad med CV, referanser og kopi av vitnemål og attester (som ikke blir returnert) må være Oslo bispedømmeråd, Postboks 9307 Grønland, 0135 OSLO i hende innen 23. februar 2007.

Oslo bispedømme

Prostiprest i Asker prosti.

Det er ledig nyopprettet stilling som prostiprest med Asker prosti som tjenestedistrikt. Stillingen er delt: 50% som kapellan med Asker sokn som tjenestested og 50% som prostiprest med hele prostiet som tjenestested.

Asker prosti har fem menigheter og er geografisk sammenfallende med Asker kommune. Det bor ca 50 000 innenfor prostiet grenser. Visjonen for Asker prosti er: "Tilhørighet, tro og tjeneste". Askerprosjektet har pågått siden 2004 og er et samarbeid mellom fellesråds-linjen og prestelinjen i prostiet. Prosjektets tittel er "Ei bygd, ett oppdrag - prosjekt sam-ordning av arbeidsgiveroppgaver."

Prostipresten vil ha hele prostiet som arbeidssted. Han/hun bistår prosten på det faglige området og er aktiv i gjennomføringen av Askerprosjektet. Prostipresten skal også arbeide for godt samarbeid på tvers av faggrensene. Prostipresten vil ha særlig ansvar for:

- Fagteamet i Askerprosjektet
- Samordning av trosopplæringsprosjektene i Holmen og Asker

For øvrig vil prostipresten gå inn i vikartjeneste med gudstjenestelige og kirkelige handlinger etter behov.

Asker sokn ligger sentralt i bygda omfatter tettstedet Asker og har ca. 10 000 medlemmer. Det er stor aktivitet og et rikt barne- og ungdomsarbeid. Det er kort vei til fjorden og marka.

Det eneste prekensted i Asker sokn er en mursteinskirke fra 1878. Ved siden av kirken ligger Askertun, et menighetssenter som inneholder kontorer for staben, undervisningsrom, kjøkken og kirkestue. Den nye kapellanen/prostipresten vil også få kontor her.

Det er tilsatt sokneprest og daglig leder, kontorsekretær, kateket, organist, kirketjener og ungdomsprest i hele stillinger, diakon og kontormedarbeider i deltidsstillinger.

Menigheten har et variert gudstjenesteliv med høymesser, ungdomsgudstjenester, barne-gudstjenester og egne dåpsgudstjenester. I tillegg er det forbønns-gudstjenester og Taizemesser. Det er ansatt prosjektmedarbeider i trosopplæringsprosjektet som arbeider med to faser i dåpsopplæringen.

Konfirmanttilbudet inkluderer undervisning, leir og konfirmasjon i september samt vinteropplegg med konfirmasjon i mai. Det er årlig ca. 80 konfirmanter. I soknet er det 3 barne-skoler, en ungdomsskole og videregående skole. Det er også flere barnehager som inviteres til kirken før høytider. Det er gode og solide tradisjoner i dette arbeidet. To institusjoner for eldre betjenes med andakter.

Prostipresten vil ha gudstjenester og tjenes-teuker i turnus med soknepresten, samarbeide med kateket og ungdomsprest om konfirmant-opplegget, delta i trosopplæringsarbeid og det øvrige menighetsarbeidet. I Asker menighet vil prostipresten ha et særlig ansvar for:

- Internasjonalt utvalg
- Trosopplæringsstyret

Asker prosti søker etter en prostiprest som:

- arbeider selvstendig og som har evnen til å ta initiativ.
- er fleksibel og har evnen til å samarbeide med øvrige medarbeidere.
- har en trygg pastoral identitet i møte med mange ulike oppgaver.

Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Målformen er bokmål. Det følger ikke tjenestebolig med stillingen.

På tjenestested med flere prester har Oslo bispedømmeråd lagt vekt på representasjon av begge kjønn i prestekollegiet.

Det er ønskelig med snarlig tiltredelse.

Stillingen lønnes som spesialprest, stillings-kode 1465, lønnstrinn 52-66. Pensjons-innskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere informasjon om stillingen fås ved henvendelse til prost Øyvind Backer, tlf. 99692010.

Søknad med CV, referanser og kopi av vitne-mål og attester (som ikke blir returnert) må være Oslo bispedømmeråd, Postboks 9307 Grønland, 0135 OSLO i hende *innen 23. februar 2007*.

Tunberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Ringerike prosti med særskilt arbeidsområde/ tjenestested Hole sokn.

Hole sokn har samme grenser som kommunen med samme navn. Flatinnhold er ca. 200 km² og innbyggertallet ca. 5500. Hole ligger ved Tyrifjorden og har ellers grenser i sør mot Lier, i øst mot Krokskogen og Bryn i Bærum og i nord mot Ringerike.

Avstanden til Oslo sentrum er i underkant av en time og mange i bygda pendler til Oslo og Bærum

Soknet har 3 kirkehus:

Hole kirke - like ved prestegården - hvor de fleste av gudstjenestene finner sted.

Bønsnes kirke (middelalderkirke fra ca. 11. årh.) utgjør en egen privat stiftelse. Soknepresten er ansvarlig for alle kirkelige handlinger i kirken og er pålagt å holde minst 6 gudstjenester her i sommerhalvåret.

Sollihøgda kapell - like ved grensen til Bærum har noen få gudstjenester årlig.

Soknepresten har ansvar for den kirkelige bemanningen av soknet, og kommunen har det siste året bevilget penger til en egen menighetspreststilling i 30% som er øremerket barne-/konfirmanntarbeidet. I tillegg er denne stillingen tillagt ansvaret for menighetens trosopplæringsprosjekt som Hole menighet er tildelt prosjektmidler til.

De siste årene er det i Hole menighet gjort et planmessig arbeid med å bygge opp et gudstjenesteliv preget av liturgisk bevissthet og vekt på estetisk tilrettelegging. Nattverdfeiringen står sentralt og oppslutningen om gudstjeneste og nattverdfeiring har vært økende.

Det er årlig ca 60 dåp og ca 55 konfirmanter årlig. Det er omkring 30 vigslers og i underkant av 50 begravelser.

Soknepresten har en viktig oppgave i å binde sammen de ulike prosjekt og arbeidsgrener i menigheten.

Hole sokn har organist i full stilling. Hole kirke fikk for et par år siden et nytt konsertorgel og et rikt kirkemusikalsk miljø er under oppbygging.

Det er en rekke syke- og pleieinstitusjoner i bygda - hele 7 institusjoner, et nytt sykebo og rehabiliterings hjem, et hjem for demente pasienter og et eldresenter. Alle

har regelmessig besøk av prest. Dessuten leier Oslo kommune psykiatriske plasser på private institusjoner i bygda.

Det er lite industri i bygda, men en rekke serviceinstitusjoner og flere hotell og fritidsanlegg.

Kommunen har tre skolekretser, en ungdomsskole, en ny barneskole i Sundvollen ble innviet i høst. Dessuten har Adventistsamfunnet et skolesenter: Tyrifjord videregående skole med ca. 200 elever fra hele landet. Også ungdom fra Hole har anledning til å ta videregående ved denne skolen. Ellers er det et godt skoletilbud i Hønefoss, ca. 14 km fra prestegården. Her finner vi Ringerike videregående skole, Hønefoss videregående skole, Ringerike folkehøgskole og egen avdeling av Høgskolen i Buskerud (tidl. Statens lærerhøgskole) for handel og kontor.

Bønsnes kirke brukes bare i sommerhalvåret. Kirken, en av Østlandets eldste kirkebygg, er bygget på gården der Olav den hellige vokste opp og er blitt en magnet for mennesker fra hele distriktet og står sentralt i den årlige olsokfeiring.

I Sollihøgda kapell fordeles gudstjenestene på prestene i Bryn og i Hole.

Det er en kirkegård i kommunen samt en urnelund på Sollihøgda.

Det er boplikt til stillingen.

Prestegården antas å være ca. 250 år gammel og er vakker beliggende like ved Hole kirke. Den har en grunnflate på 260 m² og er bygget i 2 etasjer. I 1. etasje er det privat kontor med forværelse, gang, 4 stuer, kjøkken, vaskerom, toalett og kjølerom. Det er frostfri kjeller under ca. halve huset. I 2. etasje er det 4 soverom, bad og toalett og stort åpent loft og kott.

Det har vært foretatt ombygginger og omfattende reparasjoner på huset de siste 20 årene. Garasjen er i vedskjulet og må fornyes. Oppvarming skjer ved elektrisitet og vedfyring. Det er satt opp en vedlikeholdsplan for 3 år ved presteskifte og i denne er de beregnet en varmpumpe som et bidrag til oppvarmingen. Til prestens disposisjon er ca 2 mål hage med bl.a. noen gamle frukttrær. Prestegårdsjorden er bortleid.

For bruk av bolig svares husleie etter fradragregulativets bestemmelser.

Kontorer for prester, organist og kirkeverge er innredet i forpakterboligen skrått overfor presteboligen. Kontorene er i god stand.

Soknepresten deltar i beredskapsturnusen for prostiet, anslagsvis 3 uker pr. semester.

Stillingen er tilpasset den nye tjenestestandard for prester.

Målformen i kommunen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tunsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 - sokneprest, lønns penn 51-68 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetning.

Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjelder for presteskapet.

Nærmere bestemmelser om tjenesteopp-gaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre.

Opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Prosten på Ringerike, Jan Otto Myrseth tlf. 32181520, mobil 99518280 evt. Tunsberg bispedømmekontor tlf. 33354300.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må

- a) rette seg etter endringer i lover, tariff-avtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og boligfradrag samt
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt.

Søknad m/ CV og relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tunsberg bispedømme-råd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 2. mars 07.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Fosen prosti med Osen og Roan sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest i Fosen prosti som tjenestedistrikt og med Osen og Roan sokn som tjenestested.

Soknene tilsvare Osen og Roan kommuner, som er store i omfang, men med bare ca. 1100 innbyggere hver. Kommunene ligger nord på Fosenhalvøya vest for Steinkjer og Namsos, med et par timers kjøring til Trondheim.

I hvert av soknene er det ca 1040 kirke-medlemmer. Soknepresten har sete i begge menighetsrådene som også er kirkelige felles-råd.

i soknene er det følgende kirker: Roan kirke, som ofte kalles Fosenkatedralen er en murkirke fra 1702, Osen kirke fra 1878, er en tradisjonell trekirke. Det feires også guds-tjeneste på annekser utenom kirkene.

Menighetene betjenes av hver sin stab med daglig leder, organist, kontorfullmektig, kirkegårdsarbeider og kirketjener. Soknepresten bor på Roan, og har kontorfellesskap med stab i Senteret på Roan. Soknepresten har også en fast kontordag på prestekontoret i Osen, som ligger i kommunehuset, vegg i vegg med kirkevergens kontor der. I hele prostiet er det i tillegg til prosten 9 menighetspreste-stillinger.

Kirkelig statistikk for menighetene: 31 dåp, 28 begravelser, 3 vielser og 26 konfirmanter samt 60 forordnede gudstjenester i året.

I Osen er det søndagsskole i to trinn drevet av frivillige. I Roan er det gutteklubb, også drevet av frivillige.

Det er felles ungdomstreff for Roan og Osen en kveld i måneden. Der er presten ofte med. Soknepresten leder konfirmanterarbeidet.

Det er et godt samarbeid mellom kirken og de 4 barne-/ungdomsskolene i soknene.

I Osen er sangkoret "Bygdaklang" og trekk-spillklubben av og til med i gudstjenesten.

Begge sokn har diakonitvalg som fungerer og diverse andre råd og utvalg med sine faste funksjoner.

Kirken har godt samarbeid med misjonsforening og med pinsevenner og medlemmer av den lutherske frikirke som bor i soknene.

Den største utfordringen for menigheten er å få til et enda bedre trosopplæringstilbud.

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunene for øvrig, vises til blant annet kommunenes hjemmesider: www.osen.kommune.no, og www.roan.kommune.no. Ellers vises også til bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan med overskriften:

"Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønns-sammensetning i sokn/prosti samt å legge til rette for mennesker med redusert funksjons-evne.

Med stillingen følger det bolig med boplikt. Boligen er oppgradert flere ganger siden den ble bygget opp igjen etter brann i 1909. Den er på ca. 310 m² fordelt på to etasjer, med full kjeller og romslig loft. I første etasje er det to innganger, hall, tre stuer med innebygd glass-veranda utenfor den midterste, kjøkken, vaske-rom, bad og wc. I andre etasje er en sal med to soverom på hver side, bad med wc og en bod. Boligen eies av Opplysningsvesenets fond. Den ligger ca 200 m fra senteret på Roan, har hage med bærbusker og noen frukttrær, dobbel garasje med vedbod/snekkerbod og loftsareal. Det følger og et gammelt naust med bolig.

Målformen i soknene er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskpende

- evner å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med ansatte og frivillige medarbeidere.

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes i ltr. 51-60 Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Fosen tlf. 73852897.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 1. mars 2007. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Fosen prosti med Stadsbygd, Rissa, Hasselvika og Sør-Stjørna sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Fosen prosti som tjenestestedistrikt og Stadsbygd, Rissa, Hasselvika og Sør-Stjørna sokn som tjenestested. Den som tilsettes må påregne å gjøre noe mer tjeneste i resten av prostiet enn det som normalt tilligger en soknepreststilling.

Soknene tilsvare Rissa kommune som har ca. 6.400 innbyggere. Kommunen ligger på Fosen og avstandene til Trondheim er ca. 1 time. Mange som bor her pendler til Trondheim.

I Rissa sokn er det ca. 3.000 kirkemedlemmer, i Hasselvika sokn ca 385, i Sør-Stjørna ca 1150 og i Stadsbygd sokn ca. 1.650 kirke-medlemmer. Soknepresten har nå sete i Stadsbygd og Sør-Stjørna menighetsråd.

I soknene er det følgende kirker: Rissa kirke som den eneste steinkirke fra 1888, Rein kirke fra 1932; Stadsbygd kirke fra 1842, Hasselvika kirke fra 1951, Frengen kirke fra 1972 og Ramsvik kirke fra 1909.

Menighetene betjenes av 2 sokneprester, som har tjenesteuter i alle 4 sokn. I hele prostiet er det i tillegg til prosten 9 menighetsprestestillinger.

Kontorsted er Rissa kirkekontor, som ligger i Rissa Rådhus. Her er det kontorfellesskap for kirkeverge, diakon, menighetssekretær, organist, sekretær, 2 sokneprester og prosten.

I fellesrådsområdet er det også stillinger for kirketjenere og kirkegårdsarbeider.

Kirkelig statistikk for menighetene(2004): 77 dåp, 62 begravelser, 25 vielser og 99 konfirmanter samt 98 forordnede gudstjenester i året.

De største utfordringene for menigheten er innenfor barne- og ungdomsarbeidet, herunder konfirmanntarbeidet.

Soknepresten vil få ansvar for konfirmantene i Stadsbygd og i Sør-Stjørna sokn. De siste årene har konfirmantene kunnet velge mellom ulike grupper etter interesser.

I Stadsbygd har menigheten KRIK samlinger på fredagskveldene. Her er det også en småbarnsgruppe, som har samlinger annenhver onsdag.

I Sør-Stjørna driver menighetsrådet Stjørna fritidsklubb som har aktivitet flere kvelder i uken for forskjellige aldersgrupper. Menighetssekretæren er daglig leder for denne.

Ellers gjennomføres det skolegudstjenester i adventstiden og det gis tilbud til skolene om "Vandring gjennom bibelen" for 5. klasse.

I kommunen er det et rikt sang og musikkliv som kirken samarbeider godt med.

Skoletilbudene i kommunen er gode, Rissa har også videregående skole. Når det gjelder videre informasjon om skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises det til blant annet kommunens hjemmeside: www.rissa.kommune.no, hvor man også finner en link til kirken. Ellers vises også til og bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros

I prostiet er det blant prestene behov for supplerende kompetanse innenfor barne- og ungdomsarbeid.

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategiske plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønns-sammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjons-evne.

Med stillingen følger det bolig med boplikt. Rissa kommune vil bygge ny bolig i boligfelt på

Stadsbygda. Mange som bor her arbeider i Trondheim.

Målformen i soknene er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- gjerne har særskilt kompetanse innen barne- og ungdomsarbeid.
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med kolleger.

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes i ltr. 51-60. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Fosen tlf. 73852897.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 1. mars 2007. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Namdal prosti med Namsskogan og Røyrvik sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Namdal prosti som tjenestedistrikt og med Namsskogan og Røyrvik sokn som tjenestested.

Soknene tilsvare Namsskogan og Røyrvik kommuner som har henholdsvis 958 og 531 innbyggere. Kommunene ligger øverst i Namdalen og er en del av det sørsamiske kulturområdet. Nordlandsbanen og E6 går

gjennom Namsskogan kommune. Nærmeste by er Namsos og avstanden fra Trones er 96 km.

Soknepresten har sete i Namsskogan og Røyrvik menighetsråd.

I soknene er det følgende kirker: Trones kirke fra 1832/1910, Bjørhusdal kapell fra 1970, Skorovatn kapell fra 1965 og Røyrvik kirke fra 1828/1901 med kirkestue og menighetskontor i tilknytning til kirka.

Menighetene betjenes av sokneprest. I hele prostiet er det i tillegg til prosten og prostiprest, 9 menighetspreststillinger.

Kontorsted er Trones. Her er det kontorfellesskap med kirkeverge og sekretær for presten. Røyrvik sokn har egen kirkeverge. I soknene er det også stillinger for kirketjener og organist.

Kirkelig statistikk for menighetene fra 2005: 20 dåp, 13 begravelser, 5 viselser og 11 konfirmanter samt 68 forordnede gudstjenester.

To av de forordnede gudstjenestene i Røyrvik forrettes helt eller delvis på sørsamisk. Sørsamisk språk og kultur bør ha en naturlig plass i gudstjenestelivet i begge sokn. Det samarbeides med presten for det sørsamiske området.

Det er to syke og aldershjem som betjenes av soknepresten. Folkekirken står sterkt i Namsskogan og Røyrvik. Så godt som alle barn blir døpt og konfirmert. Det er god oppslutning om menighetens få utadrettede tiltak. Norsk Luthersk Misjonssamband har flere foreninger i området.

De største utfordringene for menigheten er innenfor trosopplæring.

I prostiet er det blant prestene behov for supplerende kompetanse innenfor dette området.

Namsskogan kommune har en egen "innflytterpakke" med flere gode tilbud det første året.

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises til blant annet kommunenes hjemmeside: www.namsskogan.kommune.no, www.roeyrvik.kommune.no og bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros.

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i

Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønnsammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Med stillingen følger det bolig på med boplikt. Boligen er under oppføring og ferdigstilles i inneværende år. Boligen bygges i to etasjer og har et boligareal på ca. 137 m². 1. etasje har kjøkken og stue, et soverom, vindfang, entre, vaskerom og bad. I 2. etasje er det 3 soverom, bad, loftsstue og 4 boder. Garasjen er en dobbelgarasje med bod. To bad og et ekstra oppholdsrom i 2. etasje gjør boligen fleksibel og praktisk for en barnefamilie. Boligen ligger i et boligfelt på Trones med gangavstand til butikk og kontor.

Målformen i soknene er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- gjerne har særskilt kompetanse innen trosopplæring
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner til å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med kolleger

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes i ltr. 51-60. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysningsnummer om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Namdal tlf. 74216440.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 1. mars 2007. Attester vil ikke bli returnert.

Sør-Hålogaland bispedømme

2. gangs utlysning ledig stilling som sokneprest i Salten prosti med særskilt tjenestested Leiranger.

Nærliggende tjenestested tilknyttet stillingen er også Sørfold, Hamarøy samt Drag/Helland. Stillingen skal foruten ordinær prestedtjeneste, ha fokus på å skape kontakt mellom ungdom og eksisterende nasjonale ungdomsorganisasjoner i samarbeid med prestene i regionen. Administrativt er soknepresten knyttet til Steigen kirkelige fellesråd med sete i Leinesfjord menighetsråd.

Leines kirke, 25 km fra Leinesfjord, er fra 1911. Norfold kirke ligger 9 km fra Leinesfjord og er en moderne arbeidskirke fra 1975. Steigen kirke er en vakker middelalderkirke som ligger 45 km fra Leinesfjord.

Det er et aktivt og engasjert prostilag i Salten prosti, hvor faglig utvikling, refleksjon over egen tjeneste, utvikling av godt medarbeiderskap og trivelige møtepunkter er i fokus.

Salten er kjent for vakker og variert natur, med spesielt gode forhold for friluftsliv, jakt og fiske.

Kulturlivet i regionen har lange og rike tradisjoner. Kultur- og musikkskolen har god oppslutning. Dugnadsånd og frivillighet er drivkrefter i et variert organisasjons- og kulturliv. Fokus er rettet på gudstjenester, kirkelige handlinger og barne- og ungdomsaktiviteter knyttet til fasearbeid i dåpsopplæringen, konfirmantarbeidet og annet arbeid der kirkens ansatte står sentralt.

Sokneprestens arbeidsoppgaver vil i hovedsak være:

- Ordinær prestedtjeneste etter fastlagt turnus
- Skape kontakt mellom ungdom og etablerte landsdekkende kristne ungdomsorganisasjoner.
- Bistå med tjenester i de nærliggende tjenestestedene

Vi søker en person som er fleksibel, mulighetsorientert, samarbeidsvillig og tar initiativ. Det er også ønskelig med erfaring fra kristne ungdomsorganisasjoner.

Vi vil vektlegge personlig egnethet til stillingen.

Kvinner oppfordres til å søke.

Bokmål benyttes i skole og kirke.

Presteboligen ligger i Leinesfjord plassert

like ved barnehage, skole, butikk, helseinstitusjon og Steigen rådhus. Boligen er i god stand, oppført i 1980 og er en enebolig på 92m² over ett plan. Den har stue, oppholdsrom, 4 soverom, kjøkken, bad og vaske-rom.

Den som blir tilsatt må finne seg i de bestemmelser som blir truffet om leie og bruk, evt. også flytting av bosted.

Stillingen lønnes etter Statens regulativ og er plassert i lønnsplanet 51-68. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer.

Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Salten, Bjørg Finnbakk på tlf. 75601086, eller ved å ringe Sør-Hålogaland bispedømmekontor - 75548550.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland Bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 23.02.07.

Se også NAVS nettside samt www.kirken.no/sor-haalogaland.

Sør-Hålogaland bispedømme

2. gangs utlysning ledig soknepreststilling i Lofoten prosti med særlig tjenestested Buksnes.

Vi søker etter en ny sokneprest til en spennende stilling i en spennende menighet. Generelt henvises det til tjenesteordning for sokneprester.

Buksnes Menighetsråd har satt opp en liste med prioriterte satsingsområder for de kommende 4 årene. På toppen av denne listen står følgende 4 punkter:

1. Gudstjenester
2. Ungdom / ungdomsarbeid
3. Barn / barnearbeid
4. Temakvelder for voksne

Hva som menes her kan utdypes ved behov, tlf menighetsrådsleder, jfr. nedenfor.

Vi ønsker en sokneprest som kan være med å nå disse målsettingene, i samarbeid med råd, frivillige og andre ansatte. I tillegg ønsker vi oss

en prest som har evne til å kommunisere godt med alle dem som har kirka i hjertet sitt, uten at de nødvendigvis kommer til kirke hver søndag. Presten må delta i konfirmandarbeidet, sammen med kateket og soknepresten i Hol.

Buksnes menighet har et aktivt menighetsarbeid med diakoniutvalg, undervisningsutvalg, misjonsutvalg, kirkemusikkutvalg; med barnekor, barneklubb, kirkekor, KFUK/KFUM speidere etc. Det er videre flere misjonsforeninger samt et sterkt innslag av den førstefødte retning av den læstadianske bevegelse.

Det holdes regelmessig gudstjenester på menighetshuset på Leknes og en gang i mellom et par andre steder, de øvrige gudstjenester finner sted i kirken. Kirkesøkningen på vanlig forordnede gudstjenester er god - ca. 150 på årsgjennomsnitt for Buksnes kirke. Kirken er bygget i 1905 i en særpreget stavkirkestil (dragehodestil), er lys og trivelig med plass til ca. 6-700 mennesker.

Buksnes menighet ligger i Vestvågøy kommune, den største kommunen i Lofoten. Det er den største menigheten i kommunen med ca. 5300 av kommunens totalt 11000 innbyggere. I tillegg til Buksnes er det 4 andre menigheter i kommunen (Hol, Stamsund, Valberg og Borge). De 4 prestene som jobber i kommunen har et godt samarbeid. Dette vil bli videre utviklet i forbindelse med den nye tjenesteordningen som er trådt i kraft. Soknepresten i Borge har en koordinerende funksjon for prestetjenesten i Vestvågøy fellesområde, i samarbeid med prosten i Lofoten. Både sykehuset og kommunens to sykehjem ligger innenfor Buksnes Menighet. Betjeningen av disse fordeles mellom prestene i kommunen.

Hol og Buksnes menigheter deler kontor på menighetshuset på Leknes og har et tett samarbeid. Soknepresten i Buksnes har Hol menighet som nærliggende arbeidsområde, mens soknepresten i Hol har Buksnes som nærliggende arbeidsområde og gjør en god del tjeneste i der. Kateketen jobber 80% stilling i Buksnes, 20% i Hol. Vi har også felles kirketjener (80%), organist (80%), diakonimedarbeider (50%), kontorfullmektig (50%) og graver (100%). Diakonimedarbeideren

lønnes gjennom innsamlede midler og prosjektmidler.

Det er et godt forhold og samarbeid med andre kirkesamfunn i kommunen (blant annet pinsevenner, den katolske kirke og en adventistmenighet). Pinsebevegelsen har Nord-Norges største menighet på Vestvågøy med nytt forsamlingshus på Leknes.

Det er også et godt samarbeid mellom kirke og skole. Det er fire grunnskoler og to videregående skoler innen menigheten. Planene for samarbeide med skoler og barnehager skal nå revideres. Bokmål benyttes i kirke og skole.

Vestvågøy er en av landets største fiskerikommuner og blant landsdelens største jordbrukskommuner. Utover dette har Vestvågøy et rikt og variert næringsliv innen tjenesteytende næringer. Nordlandssykehuset avdeling Lofoten er en stor arbeidsplass på Gravdal. Kommunen kan by på et rikt kulturliv med både vikingmuseum, kulturskole, kino, rideanlegg og en lang rekke idrettslag med flotte anlegg. Alt dette i kombinasjon med en storslått natur som byr på mange opplevelser gjør at Vestvågøy kommune er et godt sted å bo. Innenfor Buksnes Menighet har vi tettstedene Leknes, Gravdal og Ballstad.

Presteboligen ligger på Gravdal. Den ble totalrenovert i 1995, har meget god plass og holder en god standard. Presteboligen eies av Opplysningsvesenets fond. Det vil bli utført en del vedlikeholdsarbeider i boligen før innflytting. Rundt boligen er det en stor hage. Fra prestegården er det 400 meter til barneskole, 600 meter til butikken, 1 km til nærmeste barnehage, 1 km til sykehus og sykehjem. Til kommunesentrum Leknes er det 5 km.

Stillingen lønnes etter Statens regulativ og er plassert i lønnskode 0930 i ltr. 51-68. I tillegg kommer særlige regulative godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse utbetales etter statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. For bruken av tjenestebolig svares husleie etter fradragsregulativets bestemmelser.

Den som tilsettes må finne seg i de bestemmelser som blir truffet om leie og bruk, eventuelt også flytting av bosted.

For mer informasjon om menighet, bilder av

kirke og prestegård m.m., se på våre internett-sider: www.vestvagoy.kirken.no

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Menighetsrådsleder Buksnes, tlf.: 48308338/76081986, kirkekontoret i Buksnes tlf.: 76056730, Prosten i Lofoten tlf. 76070830 eller Sør-Hålogaland bispe-

dømmekontor tlf. 75 42 03 60.

Søknad med bekreftede kopier av vitnemål, attester, referanser m.v. må være kommet til Sør-Hålogaland bispedømmeråd, p.b. 374, 8003 Bodø i hende innen 23.02.07.

Se også NAVs nettside samt www.kirken.no/sor-haalogaland.

Nyhet!

Tor Johan S. Grevbo

SJELESORGENS VEI

**EN VEIVISER I DET SJELESØRGERISKE LANDSKAP
- HISTORISK OG AKTUELT**

Kr 398,-

En gullgruve for studenter og fagfolk på sjelesorgens felt!

Pirjo Hakala, Diaconia universitet, Helsinki

Dette er den bredeste - historisk og systematisk forankrede - sjelesorgbok som er kommet ut på mange decennier, en stor hendelse i skandinavisk teologi.

Owe Wikström, Teologiska institutionen, Uppsala universitet

Grevbo behersker sitt fagfelt på en suveren måte og med et overblikk som er få forunt. Den foreliggende bok representerer noe helt annerledes og nytt i forhold til det som ellers foreligger på sjelesorgmarkedet. Det er aldri tidligere på skandinavisk språk - knapt nok på internasjonale fagspråk - vært skrevet en sjelesorgfaglig fremstilling av den type som Grevbo her har gjort. Hele veien merker vi også forfatterens glede over og pasjon for sitt fagstoff.

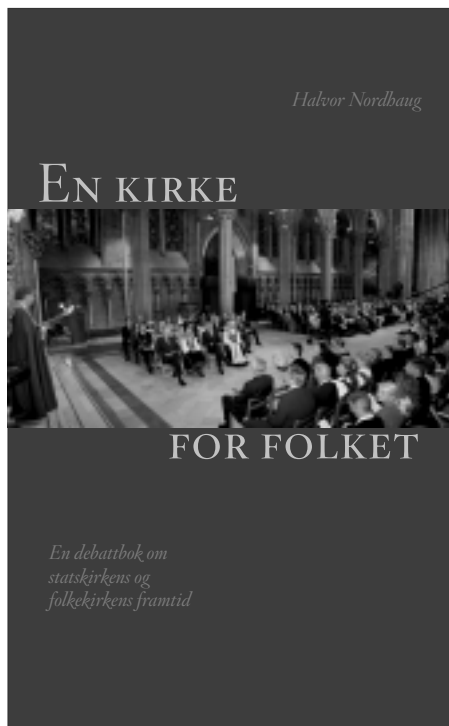
Leif Gunnar Engedal, Det teologiske Menighetsfakultet, Oslo

Ny og aktuell bok fra Luther Forlag

Halvor Nordhaug

EN KIRKE FOR FOLKET

EN DEBATTBOK OM STATSKIRKE OG FOLKEKIRKE

Høsten 2006 skal Den norske kirke behandle den offentlige innstillingen om stat og kirke.

Denne boken gir god hjelp til både enkeltpersoner og høringsinstanser for et velbegrunnet veivalg.

Med studieplan godkjent av Norsk Kristelig Studieråd

Kr 148,-

Ny og aktuell bok fra Luther Forlag

Thor Hesselberg (red.)

KIRKENS FRAMTID – FRAMTIDENS KIRKE DEN MISSIOLOGISKE UTFORDRING I DE NORDISKE FOLKEKIRKER

Kr 175,-

Samling fordrag fra en konferanse med samme tema, arrangert av Oase.

Både Den norske kirke, og folkekirkene i Norden for øvrig, står i dag overfor store utfordringer. Utviklingen på ulike områder i våre samfunn, sosialt, økonomisk og kulturelt, har gjort noe med folks forhold til kirken. Selv om vår tids mennesker ikke synes å være mindre religiøse enn tidligere generasjoner, er oppslutningen om de tradisjonelle gudstjenester i tilbakegang. De ulike statistikker som foreligger kan nok tolkes noe forskjellig, men den generelle trenden kan ikke lenger bagatelliseres eller bortforklares.

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, rektor Vidar L. Haanes, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO
Red. sekr.: Eyolf Berg
Tlf. 91 17 65 37
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-post adresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Björg Gjelsvik,
Bok & Media AS, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 22 00 87 70. Fax. 22 00 87 71.
e-post: bjorg.gjelsvik@bokogmedia.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 3500,- + moms.

ISSN 0332-5431

